

KYRKOSTYRELSENS CIRKULÄR

Nr 22/2012
18.12.2012

BEGRAVNINGSVÄSENDETS AVGIFTER – ÄNDRING I KYRKOLAGEN

Riksdagen har godkänt en ändring i kyrkolagen som gäller begravningsväsendets avgifter ([RP 127/2012 rd](#)). Lagen träder i kraft den 19 december 2012 och har publicerats i [Finlands författningssamling med numret 780/2012](#). Lagändringen motsvarar det beslut som kyrkomötet godkände i maj 2011. För upplåtelse av gravplats och för tjänster i anslutning till gravsättningen ska församlingen ta ut avgift och vid fastställandet av avgifterna ska församlingens kostnader för produktionen av tjänsten beaktas. Lagen tillämpas vid beslut om vilka avgifter som ska tas ut 2013. Ändringen föranleder åtgärder i alla de ekonomiska församlingensenheter som hittills har erbjudit gravplatser eller begravnings tjänster avgiftsfritt eller mot en symbolisk avgift. Ändringen påverkar inte gällande gravrätter.

Utgångspunkten för bestämningen av avgifter är församlingens kostnader för underhåll av begravningsplatser och för begravnings tjänster enligt bilaga 2 till Kyrkostyrelsens cirkulär 13/2012 ”[Fördelning av kostnader på begravningsväsendet](#)”. Den ändring jämfört med tidigare praxis som framgår av cirkuläret är att lokalkostnader och kostnader för uppgifter vid jordfästning och minnesstund separeras från begravningsväsendets uppgiftsområden. Som begravningsväsendets kostnader betraktas kostnader för begravningsplatsförvaltningen, begravningsplatsernas fastigheter och den egentliga begravnings verksamheten inklusive avskrivningar, kapitalkostnader och överföringskostnader.

Församlingarna och samfälligheterna fastställer fortsättningsvis självständigt avgifterna för begravnings verksamheten, dock inom de ramar som lagen anger. Enligt begravningslagen får avgifterna vara högst så stora som produktionskostnaderna för tjänsten i fråga. Nu föreskrivs i kyrkolagen att församlingen ska ta ut avgifter som motsvarar de kostnader som produktionen av tjänsten föranleder. Avgiftsbeslutet ska motiveras och av motiveringen ska de kostnader som begravnings verksamheten orsakar framgå.

Målet är att begravnings verksamhetens kostnader ska täckas av avgiftsintäkterna och församlingarnas samfundsskatteandel med beaktade av församlingarnas övriga samhälleliga uppgifter så att kyrkoskatteintäkter inte används för underhåll av begravningsplatser och för begravnings tjänster. I praktiken borde 20–25 procent av de totala kostnaderna för begravnings verksamheten täckas av avgifterna. Det är inte ändamålsenligt att föra över de enskilda församlingarnas samfundsskatteande-

lar på begravningsväsendet, eftersom samfundsskatteintäkterna varierar stort mellan olika församlingar och från år till år. Kyrkostyrelsen har behandlat begravningsverksamhetens avgifter i [cirkulär 28/2005](#). Rekommendationerna i cirkuläret gäller fortsättningsvis, dock med det undantaget att avgifterna inte längre ska ställas i relation till församlingens andel av samfundsskatteintäkterna, så som det beskrivs på sidan 13 i anvisningen. I exempelberäkningen på sidan 14 hänförs inte längre avgifterna för kapell och platsen för minnesstund till begravningsväsendet utan till huvudklassen församlingsverksamhet, uppgiftsområdet jordfästningar. I övrigt fungerar avgifterna i exemplet fortsättningsvis bra som riktlinje för de flesta församlingarna.

Samfundsskatteandelen kan enligt 22 § i begravningslagen anses vara riktad till underhållet av begravningsplatser. Däremot deltar staten inte i kostnaderna för begravnings tjänster. Detta innebär att avgifterna för begravnings tjänster kan ligga nära självkostnadspriset medan avgifterna för upplåtande av gravplats och förlängning av gravrättsinnehav klart kan understiga självkostnadspriset. Avgifterna för gravplatser kan bestämmas utgående från begravningsplatsens förhållanden, så att man i avgiften beaktar till exempel variationer i den nivå på basunderhållet som församlingen står för.

Utöver detta ska 6 § i begravningslagen tillämpas på de avgifter som tas ut för begravningsverksamheten. Därmed inverkar ändringen inte på den princip om enhetliga avgifter som föreskrivs i begravningslagen. Grunderna för avgifterna ska vara desamma för alla på orten. Avgifter som tas ut av personer från annan ort kan vara högre, men målet är att de synnerligen stora skillnader för ortsbor och icke-ortsbor som tillämpas i många församlingar ska minskas. Syftet är också att jämna ut skillnaderna i begravningsväsendets avgifter i olika församlingar. Frontveteraner och deras makor kan fortsättningsvis befrias från avgifterna.

Kyrkofullmäktige är det organ som har behörighet att fastställa gravavgifter. Vad gäller andra avgifter kan beslutsrätten med stöd av kyrkorådets reglemente höra till kyrkorådet.

Avgifter för jordfästningar

Kyrkomötets behandlade på sin höstsession 2012 ett initiativ om avgiftsbelagda jordfästningar för icke-medlemmar och beslöt låta initiativet förfalla. I sitt betänkande i ärendet ansåg allmänna utskottet att man inte ska ta ut avgift för jordfästning eftersom det är en kyrklig förrättning. Däremot är det möjligt att ta ut avgifter för andra kostnader som hör ihop med jordfästningen (t.ex. kapellhyra, vaktmästare, värme, el och förvaltningskostnader), utan att det gör det till någon nödvändig del av den kyrkliga förrättningen. Då är det möjligt att ta ut en skälig avgift, primärt motsvarande självkostnadspris. Avgiften får enligt 6 § i grundlagen inte vara diskriminerande.

Närmare upplysningar: Harri Palo, markanvändningschef, Kyrkostyrelsen, tfn 09 1802 253, harri.palo@evl.fi

KYRKOSTYRELSEN

Jukka Keskitalo

Pirjo Pihlaja

ISSN 1797-0334